

χην καθ' ἣν ἀπέθανεν ὁ κατὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου στασιάσας στρατηγός Γεώργιος Μανιάκης (443), ὁ δὲ κ. Μυλωνᾶς ἀνέγνωσεν ἐν ἐπιτομῇ λεπτομερῇ ἐκθεσιν περὶ τῶν ἐσχάτως ἀποκτηθέντων ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας καὶ κειμένων ἐν τῷ Βαρβακείῳ, ἧτις δημοσιευθήσεται ὀλόκληρος ἐν τῷ Περιοδικῷ τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς.

(Τηλέγραφος).

Ἡ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ.—Ἐληξαν αἱ ἐφετειναὶ συνεδριάσεις τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Σχολῆς. Ὁ διευθυντής κ. Köhler ὑπέβαλε σχεδιογράφημα τῆς στοᾶς, ἧτις ἐνόνει τὸ ᾠδεῖον τὸ ἐπὶ Ἀηγίλλῃ μετὰ τοῦ θεάτρου τοῦ Διονύσου, ἐνθα ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία ἐποιήσατο κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη ἀνασκαφάς. Τὴν στοᾶν ταύτην Εὐμένειον κοινῶς καλουμένην θεωρεῖ ὁ κ. Köhler οὕσαν ἔργον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ νομίζει ὑποστηρικτέαν τὴν ὁμοίαν εἰκασίαν τοῦ Λήκ. Εἶτα εἶπέ τινα περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ὀλυμπίας κατὰ φεβρουάριον, καθ' ἃς εὗρέθησαν καὶ οἱ ὑπὸ Πausανίου μνημονευόμενοι θησαυροὶ τῶν ἐλληνικῶν πόλεων, ὧν ἓνα δωρίου ῥυθμοῦ θὰ δυνηθῶσι καὶ νὰ ἀνιδρύσωσι. Μετὰ τοῦτο ὁ ἐταῖρος τῆς Σχολῆς κ. Löschke ἠρμήνευσέ τινας τῶν ἐπ' ἐσχάτων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνακαλυφθεισῶν ἐπιγραφῶν ἀναφερούσας ὀνόματα γλυπτῶν. Εἶτα ὁ κ. Σ. Π. Λάμπρος εἰπὼν τινα περὶ τῶν ὑπὸ Wood ἐν Ἐφέσῳ εὗρεθέντων ἐρειπίων χριστιανικῶν κτιρίων καὶ συνδέων ταῦτα μετὰ τινῶν ἀνεκδότων ἐπιστολῶν τοῦ κατὰ τὸν 16' αἰῶνα μητροπολίτου Ἐφέσου Τορνίκη, ἐθεώρησε τὰ πρῶτα ἀνήκοντα εἰς τὸν ἐν Ἐφέσῳ περιάκουστον ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Μετ' αὐτὸν ὁ κ. Körte ἠρμήνευσε βωμόν τινα ἄττικόν, φέροντα παράστασιν τοῦ Δωδεκαθέου, καὶ ἐμνημόνευσε τῶν λοιπῶν ὁμοίων παραστάσεων καὶ τοῦ διαφόρου τρόπου, καθ' ὃν συνδυάζονται οἱ δώδεκα θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου. Τέλος δὲ ὁ κ. Milshöfer διὰ μακρῶν περιέγραψε καὶ ἀνέλυσε δύο μικροτεχνήματα τῆς ἀρχαίας τέχνης ἐξ Αἰγίνης, ἓνα ἀρύβαλλον ἐξ αἰγυπτιακῆς καλουμένης γῆς καὶ μικρὰν ἐκ μαρμάρου κεφαλὴν.

(Ἐφημερίς).

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΘΝΙΚΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ.—Ἡ Ἀλήθεια δημοσιεύει συνοπτικὸν κατάλογον τῶν διαφόρων ἀρχαίων νομισμάτων, ὅσα εὗρίσκονται ἐν τῷ ἐθνικῷ νομισματικῷ μουσεῖῳ Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν σύνοψιν ταύτην τὰ ἐν τῷ ἐθνικῷ νομισματικῷ μουσεῖῳ Ἀθηνῶν ὑπάρχοντα νομίσματα ἀνέχονται εἰς 18,872 διαιρούμενα ὡς ἑξῆς.

Νομίσματα λαῶν, πόλεων καὶ βασιλείων, τὰ κοινῶς ἐλληνικὰ λεγόμενα νομίσματα· χρυσᾶ 67, ἀργυρᾶ 3353, χαλκᾶ 4139, μολύβδινα 1214, πηλίνα 35 ἐν ὄλῳ 8808

Νομίσματα τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας· χρυσοῦν 1, ἀργυρᾶ 381, χαλκᾶ 42 424

Νομίσματα τῶν Ῥωμαίων καὶ βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων· χρυσᾶ 160, ἀργυρᾶ 796, χάλκινα 3437, μολύβδινα 1 4394

Κίβδηλα νομίσματα· χρυσᾶ 7, ἀργυρᾶ 121, χάλκινα 163, μολύβδινα 19, πηλίνα 1 311

Βυζαντινὰ μολυβδόβουλλα 138

Φυλακτῆρια μολύβδινα 17

Τὸ ὄλον 14092

Μεσαιωνικὰ καὶ νεώτερα νομίσματα.—Τὰ νομίσματα καὶ μετάλλια τῆς σειρᾶς ταύτης, ἧτις δὲν εἶναι εἰσέτι κατατισταγμένη, ἀνέρχονται μετὰ τῶν διπλῶν εἰς 4780

Τὸ ὄλον 18872

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΗΜΑ.—Καθ' ἃ γράφει ἡ ἄττικὴ Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων, ἀποστέλλεται κατ' αὐτὰς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν Παρισίων ἔξοχον χειροτέχνημα, ἔργον τῆς ἀξιολύμου δεσποινίδος Σοφίας Φρ. Δομανεγίνης· εἶναι τελειοποίησις τοῦ ἀρχαίου τριχάπτου, περιέχει δὲ πάσας τὰς θεότητας τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς μυθολογίας μετὰ πολλῶν φυσικῶν εἰκόνων, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ὡς προστάτιν τοῦ τριχάπτου· πάντα ταῦτα ἐγένοντο διὰ λεπτοτάτης βελόνης καὶ ἐν διαστήματι ΠΕΝΤΕ ὄλων ἐτῶν· ὁ θεωρῶν αὐτὸ μετὰ προσοχῆς θαυμάζει τὴν τελειότητα τοῦ ἔργου, ἰδίως ἐν τῇ ἀπεικονίσει τῶν μορφῶν ἐκάστης θεότητος, ὧν διετήρησε τὰς ιδιότητάς μετὰ μεγίστης ἀκριβείας.

Ὁ ὑπεύθυνος Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ καὶ Σ^α.